

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף פ"ז ע"א

תקונא חד וחמשינ · תקונא תרינ וחמשינ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דַּאֲתַמַּר בֵּיה (קהלת ט ז) לֵךְ אֲכֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶה, וְאִיהוּ לְעִבּוּדַת הָאָדָם, ה' דַּאֲדָם
דַּאֲתַמַּר בְּהַּ הַמוּצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, מֵאִי לְעִבּוּדַת הָאָדָם, לִית עֲבוּדָה הָכָא אֱלָא צְלוּתָא,
דַּאֲיְהִי פּוֹלְחָנָא דְשְׂכִינְתָא, עֲבוּדַת יְהו"ה וְדַאֲי, וְעֵלָה אֲתַמַּר (תהלים קד כג) יֵצֵא אָדָם
לְפַעֲלוֹ וּלְעִבּוּדָתוֹ עַדִּי עָרֵב, יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ דָּא צְלוּתָא דְשַׁחֲרִית, וּלְעִבּוּדָתוֹ עַדִּי עָרֵב
דָּא צְלוּתָא דְמִנְחָה, דַּאֲתַמַּר בְּהַּ (בראשית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה לַפְנוֹת עָרֵב.

תרגום לעברית

וְהָרִי ש' שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הֵם, אֱלָא ש' הַעֲלִינָה - עֲנִפֵּי הָאֵילָן, ש' הַתַּחְתּוֹנָה - שְׂרָשִׁי
הָאֵילָן, וּמִשּׁוּם זֶה, וְכָל שִׁיחַ - זֶה צְדִיק, וְכָל עֵשֶׁב - ע"ב ש', זֶה יַעֲקֹב הַכּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנִפֵּי הָאֵילָן, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַיֵּט, שְׁבַשֵּׁם
הַזֶּה נִבְרָאוּ עֲשָׂבִים וְאֵילָנוֹת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת הַצְדִּיקִים, וְהָעֵשֶׂב הַזֶּה נֹאמַר עָלָיו וְעֵשֶׂב
לְעִבּוּדַת הָאָדָם לְהוּצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, לָחֶם אֲפִירִים אֲכָל אִישׁ, וְהוּא לָחֶם הַתּוֹרָה,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ לֵךְ אֲכָל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶה, וְהוּא לְעִבּוּדַת הָאָדָם, ה' שֶׁל אָדָם שְׁנַאֲמַר בְּהַּ
הַמוּצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ. מַה זֶה לְעִבּוּדַת הָאָדָם? אֵין עֲבוּדָה כָּאן אֱלָא תַּפְלָה, שְׁהִיא

עבודת השכינה, עבודת יהו"ה ודאי, ועליה נאמר יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם לפעלו - זו תפלת שחרית. ולעבודתו עדי ערב - זו תפלת מנחה, שנאמר בה ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.

טקסט התיקונים

◆ תקונא תרין וחמשין ◆

בראשית ברא אלהי'ם אלהי'ם. חמש אתון כחושבן ה', א"ד מן אדנ"י הכי סליק לחמש, ורזא דמלה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה (בראשית ב ו), תא חזי אתערוותא צריכא מתתא לעילא, ולבתר והשקה את כל פני האדמה, והשקה ו' איהו שקיו מעילא לתתא, דאיהו נחל קדומים דאתמשך מן מוחא, והכי צריה לאתערא אתערוותא בקדמיתא מאתתא, ורזא דמלה אשה כי תזריע (ויקרא יב ב) ומיד וילדה זכר, נוקבא אדנ"י, דכר יהו"ה, כד אקדימת ברתא שליט דכורא ואתעביד יאהדונה"י, ורזא דמלה יהו"ה אדנ"י חילי (חבקוק ג יט), ועל במותי ידריכני (שם) אליו אבהו, למנצח בנגינותי (שם) אמה ותריין שוקין, מאי חילי תוקפא דכלא מלעילא, חילי חיל י' ודא אבא, תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף.

תרגום לעברית

תקון שנים וחמשים, בראשית ברא אלהי'ם. אלהי'ם חמש אותיות כחושבן ה', א"ד מן אדנ"י כה עולה לחמש, וסוד הדבר - ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. בא וראה, התעוררות צריכה ממטה למעלה, ואחר כך והשקה את כל פני האדמה, והשקה ו' היא השקאה ממעלה למטה, שהיא נחל קדומים שנמשך מן המוח, וכך צריה להעיר התעוררות בראשונה מהאשה, וסוד הדבר - אשה כי תזריע, ומיד וילדה זכר. הנקבה אדנ"י, הזכר יהו"ה, כשמקדימה הבת, שולט הזכר ונעשה

יאהדונה'י, וסוד הדבר - יהוה אדנ'י חילי, ועל במותי ידריכני - אלו האבות, למנצח
בנגינותי - האמה ושתי השוקים. מה זה חילי? התקף של הכל מלמעלה, חילי - חיל
י', וזה האב, תקפו - הנביעה שאין לה סוף.

טקסט התיקונים

אמר רבי אלעזר אבא והא אוקמוהו מארי מתניתין, דעד ארבעין יומין יכיל לאחזרא
נוקבא דכורא, ואתהפך מדינא לרחמי, ואוקמוהו בגין דעד כעז לית תמן דיוקנא,
דאתמר ביה (בראשית ב ז) וייצר יהו' ה אלהי'ם, אם כן אמאי נטיל שעורא במ', בגין
דאיהי שעורא דנקודה דאיהי י' טפה, (שעורא) דבה אתעביד י'ם מ'י, ודאי נחל
קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס'א ים), והשקה את כל פני האדמה, מאי פני האדמה,
אלא אלין אנפין דאינון סומק וחרור וירוק ואופם, באלין גוונין נהירא ההיא מבועא,
דגוונין אינון מהאי יבשה, נביעו נהורא דילה (ס'א דחילא), דהכי איהו נביעו לארעא
כנשמתא לגופא, כמה דאילנא לא מתרבי אלא במיא, הכי ישראל דאינון ענפין
דאילנא לא מתרבין אלא בנביעו דאורייתא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי פרשוהו בעלי המשנה, שעד ארבעים ימים יכולה לחזור
הנקבה לזכר, ומתהפך מדין לרחמים, ופרשוהו משום שעד כעת אין שם דמות, שנאמר
בו וייצר יהו' ה אלהי'ם, אם כן, למה נטל שעור במ', משום שהיא שעור הנקדה
שהיא י' טפה, (השעור) שבה נעשית י'ם מ'י, ודאי נחל קדומים זה ו' שנמשך מי'
(ים). והשקה את כל פני האדמה, מה זה פני האדמה? אלא אלו הם הפנים, שהם אדם
ולבן וירק ושחר, בגוונים הללו מאיר אותו המעין, שהגוונים הם מהיבשה הזו, נביעת
האורה שלה (של כחה), שבה הנביעה לארץ כמו הנשמה לגוף, כמו שהאילן לא
מתגדל אלא במים, כך ישראל שהם ענפי האילן לא מתגדלים אלא בנביעת התורה.

וְרָצָא דְמִלָּה מַעֲיֵן גַּנְיָם בְּאֵר מִים חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן (שיר ד טו), מַעֲיֵן דָּא חֲכָמָה כְּתָר אִיהוּ אָמוֹן מוֹפְלָא, דְּבָעָא לְנִטְעָא אֵילָנִין בְּגִנְתָּא, אֲסִתְכַּל בְּכָל גִּנְתָּא וְלֹא אֲשַׁכַּח תַּמָּן מִבוּעָא דְמִיָּא, מָה עָבַד, אָמַר אֲפִיק מַעֲיֵן, וּלְכַתֵּר אָטַע גֵּן, וְאֲתַרְבִּי אֵילָנָא, וּבִגִּין דָּא מַעֲיֵן גַּנְיָם, בְּקִדְמִיתָא אֲדָכִיר מַעֲיֵן וּלְכַתֵּר גַּנְיָם, וְדָא ג'וֹן סְדָרִים דְּאוֹרֵייתָא, וּכְמָה דְּאִית גֵּן לְתַתָּא הָכִי אִית ג'וֹן לְעִילָא, וְהָאִי מַעֲיֵן אִיהוּ בְּמוֹחָא, אֵילָנָא גּוֹפָא, עֲנַפִּין דִּילִיָּה דְרוּעִין וְרִגְלִין, וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן דָּא לְבָא (נ'א לבנ'ה) דְּאִיהִי דְל'ת דְּלָה בְּגִלוּתָא, וְעָלָה אֲתַמַּר (במדבר כד ז) יֵזֶל מִים מִדְּלִיו.

תרגום לעברית

וְסוֹד הַדְּבָר - מַעֲיֵן גַּנְיָם בְּאֵר מִים חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. מַעֲיֵן זֶה חֲכָמָה כְּתָר, הוּא אָמוֹן מוֹפְלָא, שֶׁרָצָה לְנִטְעַת אֵילָנוֹת בְּגֵן, הִסְתַּכַּל בְּכָל הַגֵּן וְלֹא מָצָא שָׁם מַעֲיֵן מִים, מָה עָשָׂה? אָמַר, אוֹצִיא מַעֲיֵן וְאַחֵר כֹּה אָטַע גֵּן וּמִתְגַּדֵּל הָאֵילָן, וּמִשּׁוּם כֹּה מַעֲיֵן גַּנְיָם, בְּרִאשׁוֹנָה הִזְכִּיר מַעֲיֵן וְאַחֵר כֹּה גַנְיָם, וְזֶה חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה הַסְּדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וּכְמוֹ שֶׁיֵּשׁ גֵּן לְמִטָּה, כֹּה יֵשׁ גֵּן לְמַעְלָה, וְהַמַּעֲיֵן הַזֶּה הוּא בְּמֶח, הָאֵילָן - הַגּוֹף, עֲנַפָּיו - הַזְרוּעוֹת וְהַרְגָּלִים, וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן - זֶה הַלֵּב (לבנ'ה), שֶׁהִיא דְל'ת, דְּלָה בְּגִלוּת, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר יֵזֶל מִים מִדְּלִיו.

טקסט התיקונים

וַי לֹון לְבָנִי נָשָׂא דְלָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתַקְרִיאוּ עֲצִים יְבֻשִׁים דְּאֵינוֹן עֲתִידִין לְאֲתוּקְדָא בְּנוֹרָא דְגִיהֶנֶם, וְלֹא לְמַגְנָא אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין דְּאֵינוֹן עֲמִלִין וְיִרְתִּין גִּיהֶנֶם, וְאַף עַל גַּב דְּמִתְרַבִּי אֵילָנָא דְּאִיהוּ גּוֹפָא דְּאוֹרֵייתָא, וְלִית לִיה אִיבָא דְּאֵינוֹן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, מָה כְּתִיב בִּיה (דברים פ כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְּעַ כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרַת, וּבִגִּין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין דְּלִית מְדֻרְשָׁא עֲקָר אֲלָא הַמַּעֲשָׂה אִיהוּ עֲקָר.

◆ תקונא חמשין ותלת ◆

תרגום לעברית

אוי לָהֶם לִבְנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, שֶׁנִּקְרְאוּ עֲצִים יְבֵשִׁים, שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִשָּׁרֵף בְּאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, וְלֹא לְחַנֵּם אֲמָרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁהֵם עֲמִלִּים וְיֹרְשִׁים גִּיהֶנֶם, וְאִם עַל גֵּב שֶׁמִּתְגַּדֵּל הָאֵילָן, שֶׁהוּא גּוֹף הַתּוֹרָה, וְאִין לוֹ פְּרִי, שֶׁהֵם מִצּוֹת עֲשֵׂה, מַה כָּתוּב בּוֹ? רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדַּע כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרַת, וּמִשּׁוֹם זֶה אֲמָרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁלֹּא הַמְדָּרֵשׁ עֵקֶר, אֲלֹא הַמַּעֲשֵׂה הוּא הָעֵקֶר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.